

РЕШЕНИЕ

№ 186

гр. Смолян, 27.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СМОЛЯН, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росица Н. Кокудева

Членове: Петранка Р. Прахова
Зоя Ст. Шопова

при участието на секретаря Зорка Т. Янчева
като разгледа докладваното от Зоя Ст. Шопова Въззивно гражданско дело № 20225400500114 по описа за 2022 година

Производството е по чл.258-273 ГПК.

С Решение № 422/23.12.2021 г., поправено с Решение № 56/11.03.2022 г., по гр.дело № 28/2021 г. Смолянският районен съд ОСЪЖДА община Смолян да заплати на основание чл.49 във вр. с чл. 45, ал. 1 и чл. 51, ал. 1 ЗЗД на Е.К. Ч. обезщетение за имуществени вреди в размер на 3 820,60 лева, както и обезщетение за неимуществени вреди в размер на 5 000 лева, причинени от настъпило пътно-транспортно произшествие на 30.01.2020 г. на ул. „М.“ № 49, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 30.01.2020 г. до окончателното изплащане, като ОТХВЪРЛЯ същия иск за разликата над уважения размер от 5 000 лева до пълния предявен размер от 7 000 лв.

Също така, общината е осъдена да заплати на Е. Ч. на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 1 385,78 лв. за направените деловодни разноски, пропорционално на уважената част от исковете.

На свой ред, Е.Ч. е осъдена да заплати на основание чл. 78, ал. 3 във вр. с ал.8 ГПК на община Смолян сумата от 103,50 лв. разноски,

пропорционално на отхвърлената част от исковете.

Решението е постановено при участието на третото лице „Еко Традекс Груп“ АД-гр.Хасково, което е помагач на ответника.

Срещу решението са подадени допустими въззивни жалби и от двете главни страни.

С въззивна жалба вх.№ 232/18.01.2022 г. Е. К. Ч., чрез пълномощника адв.В.П., обжалва горното решение в частта, с която е отхвърлен искът и против общината за обезщетение за неимуществени вреди за разликата над уважения размер от 5 000 лв. до предявения от 7 000 лв.

С отговор по чл.263, ал.1 ГПК въззиваемият по тази жалба ОБЩИНА СМОЛЯН я оспорва, моли решението в обжалваната от Е.Ч. част да се потвърди и да се присъдят разноските за двете инстанции.

С въззивна жалба вх.№ 219/17.01.2022 г. ОБЩИНА СМОЛЯН обжалва горното решение в частите, с които е осъдена да плати на Е.Ч. обезщетение за имуществени вреди от 3 820,60 лева, както и обезщетение за неимуществени вреди от 5 000 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 30.01.2020 г. до окончателното изплащане. Иска се отмяна в тези части и цялостно отхвърляне на исковете; евентуално – намаляване на присъдените обезщетения.

От въззиваемата по тази жалба Е.Ч. не е даден отговор по реда на чл.263, ал.1 ГПК.

Третото лице-помагач „ЕКО ТРАДЕКС ГРУП“ АД-гр.Хасково, чрез пълномощника си адв.И. И., представя отговор по чл.263, ал.1 ГПК на въззивните жалби на главните страни. Излага становище, че жалбата на община Смолян е основателна, с изключение на частта, с която оспорва приетото от СмРС, че договорът между него и общината за зимно поддържане не се отнася до улицата, на която се случва ПТП; а жалбата на Е.Ч. – лишена от основание.

В съдебно заседание Е.К. Ч., редовно призована, не се явява и не изпраща представител. За нея от пълномощника и адв.В.П. е постъпило писмено становище в подкрепа на нейната жалба и против тази на общината. Представя писмена защита.

За община Смолян, редовно призована, юрк.З. К. иска

отхвърляне жалбата на Ч. и отмяна на решението в обжалваните от общината части. Представя писмена защита в дадения от съда срок.

Третото лице - помагач „Еко Традекс Груп“ АД- гр.Хасково, редовно призовано, не изпраща представител на съдебното заседание.

Въззивният съд намира, във връзка с жалбата на община Смолян, че решението е правилно в частта, с която е уважен искът на Е.Ч. за 3 820,60 лв. обезщетение за имуществени вреди и 5 000 лв. обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва; но то следва да се отмени изцяло в частите за разносните и частично – в отхвърлителната част за разликата над 5 000 лв. до поисканите 7 000 лв. обезщетение за неимуществени вреди. Относно фактите, установени от документите, заключенията по съдебно-автотехническата и медицинската експертизи и свидетелските показания и изводите от тях следва да се имат предвид изложените от първоинстанционния съд мотиви по арг. от чл.272 ГПК; с изключение на приетото от СмРС, че отговорността за поддръжката на улицата, където става ПТП, не е на третото лице-помагач „Еко Традекс Груп“ АД-гр.Хасково.

Въззивният съд счита, че величината само от 5 000 лв. на обезщетението за неимуществени вреди се явява занижена с оглед критерия за справедливост по чл.52 ЗЗД и разясненията по ППВС № 4/1968 г.

Установява се от Листа за преглед на пациент в КДБ/СО от 30.01.2020 г. и Допълнителния лист към него, Амбулаторен лист от същата дата, два болнични листа от личния лекар д-р Марияна Василева-Бакларова за периодите на домашен амбулаторен режим съответно от 30.01.2020 г. до 05.02.2020 г. и от 06.02.2020 г. до 12.02.2020 г., Съдебномедицинското удостоверение № 5/2020 г. на съдебния лекар към МБАЛ „Д-р Братан Шукеров“-Смолян, резултатите от две образни изследвания от 30.10.2020 г. от лицева пулмограма и на гръдна клетка и от ехографско изследване от същата болница, резултатите от лабораторните изследвания от 30.01.2020 г. и заключението по съдебно[1]медицинската експертиза, че Е.Ч., вследствие ПТП от 30.01.2020 г., претърпява контузия на главата и лицето с охлузвания и кръвонасядания, контузия на шията; контузия и кръвонасядане на гръдния кош, контузия на хълбочно-поясна област, контузия и кръвонасядане на корема, контузия и кръвонасядане на

лява ръка, контузия на дясна ръка, довели до разстройство на здравето и, извън случаите на чл.128 и 129 НК, по смисъла на чл.130, ал.1 НК.

Интензитетът на болките през първите 4-5 дни е силен, след това постепенно намалява и се очаква пълно отзвучаване за срок от 30 дни, като през това време ищцата е имала страдание и неудобство при извършване на обичайните си житейски дейности.

Назначени и осъществени са били реанимационно-венозно вливания на болкоуспокояващи медикаменти в КДБ/СО на МБАЛ „Д-р Братан Шукеров“-Смолян на 30.01.2020 г. При напускане на болницата са назначени обезболяващи медикаменти. Режимът на поведение е бил домашно-амбулаторен.

Вещото лице д-р С.К. заключава още, че описаните травматични промени са причинени по механизма на действие на твърди, тъп предмет, удар или притискане от такъв. По време и начин те отговарят много добре да са получени в резултат на претърпяното ПТП на 30.10.2020 г. Възможно е също така те да бъдат причинени при движение със скорост, посочена в исковата молба – 25 км/час, тъй като ищцата е била най-вероятно с колан в автомобила.

На съдебното заседание от 23.12.2021 г. същият лекар обяснява допълнително, че болките биха могли да имат неврогенен характер; няма нарушаване на тъканите, функционално белият дроб на ищцата е без увреди; става въпрос по-скоро за интеркостална невралгия във връзка с травмите, което означава разтягане на меките тъкани. Счита, че болките биха могли да затихнат в рамките на 30 дни.

По делото са разпитани като свидетели С.Ч., съпруг на ищцата, и Т. Ч., нейна свекърва, чиито показания се преценяват съобразно изискването на чл.172 ГПК. С.Ч. сочи, освен друго, че ищцата първоначално, след отваряне вратите на колата, се мъчи да диша, но не може да поеме въздух, плаче. Личният лекар и изписва обезболяващи и успокоителни лекарства. Това обаче не и помага много, защото почва да спи дълго и се налага да посетят психолог. След неколkokратни посещения при психолога в Смолян, тя я изпраща в Пловдив при психиатър, който и изписва други лекарства. Независимо от това, посещенията при психолога продължават. Болките по тялото на ищцата траят твърде дълго време, което е

притеснително. Съпругата му има нужда от помощ при ставане, което е много болезнено, макар тя да се движи; но не може да върши нищо. Всичко това налага семейството да живее за известно време в жилището на неговата майка – св.Т. Ч.. Съпругата му често плаче, както се изразява той, „за щяло и нещяло“.

Св.Т. Ч. установява, че, след катастрофата, ищцата и съпругът и се прибират не в своя дом, а в този на свидетЕ.та и стоят повече от две седмици. Е.Ч. е много изплашена, пребледняла прежълтяла, едва върви. Двете и деца, едното от които е ученик, а другото посещава детска градина, също изпадат в шок, като я в виждат в това състояние. Ищцата обаче дори на тях не позволява да я прегърнат, защото всичко я боли, не иска никой да я докосва; много плаче; плачат и децата и. Е. не се храни, налага се да и помагат; много я болят гърдите, трудно диша. Предписаните от личния лекар успокоителни лекарства приема със седмици. Тъй като ищцата не може да се грижи за себе си и за семейството си в това състояние, свидетЕ.та поема тези грижи в своя дом. Ищцата споделя на свекърва си, че много се притеснява и страхува, даже да излезе на пътя; не може да спи нощно време. Тя и съпругът и посещават психолог и психиатър.

Свидетелят М. Г., който е съсед на ищцата в нейната махала, също дава показания, че ищцата непосредствено след катастрофата, когато я извеждат от автомобила и, не може да диша, много я болят гърдите. Свидетелят научава от съпруга на ищцата, че тя две седмици живее при свекърва си, тъй като не може сама да се оправя с децата. Знае, че е посещавала лекари.

Св.Д. Д., управлявал насрещно движещия се багер, в чиято кофа се блъска автомобилът на ищцата, също сочи, че, когато отваря вратата на колата, Е.Ч. е много изплашена, едва диша.

Не се спори и е установено със свидетелски показания и заключенията по двете експертизи, че ищцата управлява автомобила с поставен предпазен колан. Част от травмите са причинени и от притискането му в тялото и.

Въззивният съд приема, че е напълно доказано претърпяването от ищцата и на сериозни психически страдания, като резултат от ПТП - страх, безпокойство, подтиснатост, страдание от натрапчивото

повтаряне в съзнанието и на спомена от катастрофата, който се превръща в кошмар, заради който не може да спи, и всичко това до степен да не е в състояние да се грижи сама за себе си и за децата си, което налага престой от повече от две седмици в дома на свекърва и, както и грижи от страна на последната. Също така, макар ищцата да е била много добър шофьор, дори притежател на т.нар. златен талон, доста време след катастрофата тя се страхува да управлява автомобил, в началото – даже да излезе на пътя, а се налага съпругът да вози нея и децата им до работа и до училище/детска градина /показанията на св.Г. и на Ч.и/.

От приложената справка на л.14 от НАХД №203/2020 г. на Смолянския районен съд се вижда, че Е.Ч. няма наложени наказания за нарушения на ЗДвП от снабдяването и за първи път през 2010 г. със свидетелство за управление на МПС до 30.01.2020 г., поради което през 2017 г., 2018 г. и 2019 г. са и издавани т.нар.контролни талони за водач без наказание.

Представен е на л.132 от делото на РС-Смолян амбулаторен лист № 000426 от извършен на 11.02.2020 г. преглед на Ека Ч. от психиатър в Пловдив. Основната диагноза е :“Други реакции на тежък стрес. Доуточн.: Тревожно-депресивно състояние.“ Разказаното от ищцата и отразено като анамнеза в листа е, че вследствие инцидента от 30.01.2020 г., тя става напрегната, тревожна, плачлива; непрекъснато мисли за случилото се, често има главоболие, нарушен сън с пробуждания и затруднено повторно заспИ.е; избягва контакти с хора и разговори за случилото се; страхува се да се качи на кола дори като пътник; посещава психолог и приема „Валериан, глог, мента“. Като обективно състояние е описано, че ищцата е психомоторно спокойна, леко вътрешно тревожна, леко дистимна, с вегетативни спазми и безсъние; апсихозна; критична. Предписано е лечение с препарат „Тритико“, за което е дадена и рецепта. Представен е и фискален бон за покупка на „Ксанакс“ на таблетки.

В тази връзка напълно необосновани се явяват оплакванията в жалбата на общината, че съдебното решение било основано единствено на и препращало към заключението на психологическа експертиза, представено от ищцата и оспорено от ответника, като не било доказано да са претърпени от Ч. психически травми; че не било отчетено как психолозите са лица,

които, използвайки различни тестове, не могат да направят оценка за психиатричното състояние на пациента, а дават единствено и само хипотези за различни поведенчески и личностни характеристики, базирайки се на тестове; че психолозите не са медицински лица, не предписват медикаменти и не назначават лечение.

С исковата молба е представено писмено заключение от 15.02.2020 г. по т.нар.психологическа експертиза на Н. Г.а-В., психолог, към Кабинет за психологично консултиране, диагностика и терапия в Смолян. То има същата доказателствена стойност, каквато притежават представените амбулаторни листове от различни прегледи на лекари. Не е необходимо претърпени от едно лице психически страдания да са наложили лечение от психиатър, за да подлежат на овъзмездяване по реда на чл.52 ЗЗД. Няма също така изискване установяването на психически страдания да става само чрез изготвена от психиатър медицинска експертиза. Напротив, подобно доказване се осъществява посредством всички предвидени в ГПК доказателствени средства. В случая се установява от показанията на съпруга и свекървата на ищцата и от описания по-горе амб.лист за преглед от д-р Люба Хадийска с рецептата от нея, амб.листове от прегледите при личния лекар д-р Василева-Бакларова, че психическите травми, претърпени от ищцата, са били в такава степен, че не е било възможно да бъдат овладени с приема на леко билково успокоително, отбелязано в амб.лист от 11.02.2020 г. /„Мента, глог, валериана“/, а са наложили посещения при психолог, който на свой ред е преценил, че състоянието на ищцата изисква намесата дори на психиатър със съответно предписано от него медикаментозно лечение и такова посещение и лечение са осъществени. Помощта от психолог може да се провежда независимо и отделно от тази, оказвана от психиатър, като всеки от тях има съответната, обусловена от компетентността им, задача. В случая заключението на психолога, че, вследствие ПТП от 30.01.2020 г., ищцата е жертва на остро стресово разстройство и състоянието и е тежко тревожно-депресивно, е потвърдено от прегледа на психиатъра, резултатите от който се посочиха по-горе: на Е.Ч. е поставена диагноза: “Други реакции на тежък стрес. Доуточн.: Тревожно-депресивно състояние.“, като е предписано от психиатър лечение с препарат „Тритико“. Показанията на свидетелите Ч.и описват външните признаци на това състояние, наложило намесата на психолога, после и на психиатъра, към който са насочени от психолога, която

е удостоверена и чрез документи. Частичният разбор на отразените в психологическото обсъждане въпроси и отговори по психологическите тестове, направен в жалбата на общината, не се вижда да се основан на компетентност, която да позволява подобен разбор; а и от общината не е направено искане за изслушване от въззивния съд на психологическа или психиатрична експертиза.

В случая при определяне на обезщетението за неимуществени вреди следва да се отчете, че ищцата е претърпяла, освен чисто физическите болки /първите 4-5 дни силни/ от множеството контузии: на главата и лицето с охлузвания и кръвонасядания, контузиите и кръвонасяданията на гръдния кош, корема, лявата ръка; контузиите на хълбочно-поясната област, дясната ръка, шията; още и интензивните страдания, траяли не по-малко от две седмици, от преживените уплаха, шок, прераснали в тревожност и депресивност, заради които не може да спи, да се грижи сама за себе си и децата си, да продължи да шофира автомобил, довели до необходимост от многократни посещения при психолог за преодоляването им, както и медикаментозно лечение, предписано от психиатър за овладяване на тревожно-депресивното състояние. В същото време трябва да се държи сметка, че липсват невъзстановени и невъзстановими увреди, пряко свързани с травмата; че не е имало и няма опасност за живота на ищцата; въобще, че разстройството на здравето и е имало временен характер и не са настъпили усложнения при оздравителния процес на физическите увреждания и впоследствие, както и сравнително младата възраст на ищцата, която към момента на инцидента е почти на 33 години. Всичко това не може да обоснове по-нисък от общо 7 000 лв. размер на обезщетението за неимуществени вреди. Тази величина отчита и социално-икономическото положение в страната към момента на увреждането – 30.01.2020 г., ориентир за който биха могли да бъдат размерът на тогавашната минималната работна заплата /610 лв./, лимитите на застрахователните обезщетения, предвидени в чл.468 КЗ и др.под.

Затова, след отмяна на решението в отхвърлителната част, на Е.Ч. следва да се присъдят още 2 000 лв. обезщетение за неимуществени вреди, заедно със законната лихва върху тях от 30.01.2020 г. до окончателното им изплащане.

Неоснователни са оплакванията на ответната община за съпричиняване от ищцата на вредите. Настъпилото ПТП не е резултат от нейна грешка или умишлено поведение, а изцяло от неизпълнение задълженията на общината по чл.29 във вр. с чл.31 и §1, т.14 от Закона за пътищата и чл.167, ал.1, пр.1 ЗДвП да поддържа пътя в изправно състояние. Това се вижда от съвкупния анализ на всички събрани доказателства, като решението в обжалваната от общината осъдителна част е основано именно на такъв анализ, без да са допуснати съществени процесуални нарушения.

На първо място, всички свидетели, които са очевидци или присъствали непосредствено след и преди инцидента - Д. Д., очевидец на самото произшествие; М. Г., минал по същия път преди това и живеещ в същата махала, И. С., пътен полицаи, отзовал се на сигнала за ПТП и съставил протокола за него; пристигналият веднага след инцидента съпруг на ищцата – св.С.Ч., заявяват, че пътят, на който става катастрофата, е много заледен, непочистен и неопесъчен.

Така св.Д. казва: „ Там, където е участъкът на ПТП, има мост, лек десен завой за мен. Видях, че колата идва срещу мен, терена е равен. На лекия завой започна да я занася и колата тръгна челоно към мен. След като слезнах от автомобила се подхлъзнах, щях да падна. Всичко беше стъкло, заледено беше... Аз управлявах багер-товарач с голяма кофа, тогава пуснах кофата ниско на земята, защото багера продължаваше да се плъзга, след като ударих спирачки. Всичко стана за секунди. Ищцата се удари в кофата челоно. На нейния автомобил удара беше в предната част.... Аз се обадох на песъкарката.... Трактора също се завъртя съвсем леко от поледицата. Моята машина няма километраж, но аз не мога да вдигна повече от 30 км./ч., а за нейния автомобил не беше несъобразена скоростта. Тя въртна волана, видях, че направи някакъв опит, но при това заледяване няма какво да се направи. Щом трактор 9 тона, 4x4 се поднесе, какво остава за нейния автомобил. Аз забелязах автомобила пред къщата, беше на отстояние 20 метра от мен. Пуснах кофата, защото я държим по-високо. Пуснах я, защото ако не бях, щеше да отиде пред купето и можеше да е по-лошо. Момичето завъртя десен волан, но колата беше тръгнала, няма как да я овладее ... Аз се обадох на моята фирма да дойдат да опесъчат, казах им, че участъкът от „Царя на гърнетата“ е много заледен.“

Св.М. Г.: „На 30.01.2020 г. след осем часа видях инцидента. Беше много заледено. Аз отбих след мястото на инцидента. На пътя беше много заледено, аз щях да падна. ... Когато се върнах, срещнах автомобила, който опесъчва, и ги заснех с моя телефон. Питам ги чак сега ли идват да опесъчават, след всичко случило се. Те не ми даваха да снимам. Момичето се беше ударила в кофата на багера челно. Благодарение на човека, ако не е бил спуснал кофата, тя сега нямаше да е тук.... В този участък от пътя няма никакви сигнализиращи табели. Има водопад, има река и този участък винаги е заледен. Там става течение и влагата отива на асфалта. Никога в този участък е нямало никаква сигнализация, табели и пр....“

Полицаят И. С. разказва: „Лекият автомобил се беше ударил в багер челно. Причината беше заледен участък на платното за движение, неопесъчен, невзети мерки от общината. На пътя имаше само лед, сняг нямаше. Не съм извършил оглед на гумите, но бяха в допустимата норма на протекторния рисунок, тъй като няма задължение да се ползват зимни гуми, ако грайферът е добър. Предната част на автомобила на ищцата беше доста деформирана. Взех обяснения от участниците в ПТП. Ищцата каза, че се е ударила поради заледения участък от ПТП. Водачът на багера също беше там. Човекът е бил почти спрял и вдигнал кофата, за да не стане по-голяма беля. Шофьорът на багера каза, че е видял, че лекият автомобил се е поднесъл и е вдигнал кофата на багера. ПТП беше сутринта.“

Горните показания съвпадат с изнесеното от св.Ч.: „Аз се върнах и оставих едно момче да я изчака там, тъй като трябваше да се върна на мястото. Тогава вече дойдоха да опесъчават. В момента беше много заледено, беше черен лед, не такъв да блести. По-надолу нямаше лед. Беше валияло през нощта и го беше заледило. Към четири часа през нощта беше валияло дъжд и след това замръзнало...“.

От заключението по САТЕ се изяснява, че попадането в заледения участък, съчетано с наклона на пътя, прави автомобила неуправляем, при което водачът/ищцата/ не е имала никаква възможност да предотврати настъпилото събитие. В участъка на ПТП няма знак В26 /Забранено е движение със скорост, по-висока от означената/, нито Д15 /Начало на жилищна зона/, позволената максимална скорост за движение е 50 км./ч, валидна за територията на населеното място. Скоростта на автомобила

към момента на удара е 24,70 км/ч, а преди удара – 30,31 км/ч. Гумите на управлявания от ищцата автомобил към момента на ПТП са били зимни и са отговаряли на допустимите норми по ЗДвП. В същия смисъл са и показанията на св.С., св. Г. и св.Ч..

Също така, от показанията на същите свидетели, САТЕ и обясненията на експерта по нея на съдебното заседание от 22.07.2021 г. става ясно, че не цялата улица „М.“ към момента на ПТП е заледена, а наличието на т.нар.черен лед, който не блести, на мястото на ПТП, е обусловено от обстоятелствата, че пътят там минава по мост над река и в близост се намира водопад, а става и течение. За ПТП спомага също така и лекият наклон на пътя както отгоре – надолу от посоката, от която идва автомобилът на ищцата/тя се движи по лек наклон надолу/ посока запад-изток, направление с.М.-гр.Смолян; така и съвсем лекият завой надясно, който пътят следва.

Вещото лице по САТЕ посочва, че образуваните малки капки вода във въздуха реагират при допир до повърхности, образувайки тънък слой лед/черен лед/, който е трудно забележим. Този вид залеждане е изключително опасно и трудно предвидимо от водачите на МПС. Участъкът на пътното платно не е бил сигнализиран със знак за хлъзгав участък. На съдебното заседание от 22.07.2021 г. инж.Тонков разяснява, че мястото на ПТП се залежда заради влагата, която носят пръските от водопада и че не е възможно да се предвиди какъв участък от пътя може да бъде обхванат от леда. Ако пътят е бил поне сигнализиран, водачът може би е нямало да мине именно през хлъзгавия участък.

Св.М. Г. малко преди инцидента също преминава с автомобил през улицата, отгоре надолу, но не претърпява ПТП. На връщане, което се случва непосредствено след катастрофата, колата му също не бива поднесена, но той при слизането от нея, за да види какво се случва, едва не пада, защото се подхлъзва на леда и сочи, че е било много заледено. Обстоятелството, че малко преди ПТП този свидетел минава по същия път в същата посока, както ищцата: отгоре надолу, без да му се случи подобен инцидент, не може да обуслови извод, че катастрофата е по вина на Ч., че поведението и е съпричинило вредите. Това е така, защото ответникът не доказва, че всеки един детайл от обстановката при минаването на свидетеля там е абсолютно идентичен с тези, при които се случва процесното ПТП, с

изключение поведението на шофьора. Само при еднаквост на всички останали условия, без поведението на самия водач на автомобила-ищцата може да се заключи, че именно това поведение е довело до различен резултат.

В жалбата си общината се оплаква, че не е надлежно установена скоростта, с която се е движила ищцата, тъй като вещото лице, за да я определи, приема, че теглото на пътниците и багажа е 200 кг. Масата на самия автомобил е 1 350 кг., при което общата маса възлиза на 1 550 кг. Действително, не би могло да се приеме, че ищцата, която е била сама, и някакъв багаж, тежат 200 кг – няма данни, на които да се основе подобно допускане. Обаче на съдебното заседание от 22.07.2021 г. вещото лице инж.Тонков обяснява, че, дори да се приеме само масата на самия автомобил, която е 1 350 кг, за изчисление по посочената формула, скоростта на движението и би била най-много с 4-5 км по висока, което означава максимум от 35-36 км/ч непосредствено преди ПТП и най-много 29,70 км/ч при самия удар, което отново е доста под предвиденото ограничение от 50 км/ч. При всички положения обаче остава непроменена констатацията, че, колкото и да е тежка колата, когато попадне върху лед, тя започва да се пързала.

Верността на извода се подкрепя от казаното от св.Д. /който няма никаква роднинска връзка с ищцата и тогава е работил към третото лице-помагач „Еко Традекс Груп“ АД, натоварено да извършва зимното поддържане на пътя/, че дори управляваната от него машина багер-товарач се е поднесла по леда, независимо, че се е движила отдолу нагоре, че е тежка около 9 тона, че има система от 4x4 управление на колелата и че не може да развие скорост повече от 30 км/ч. Същият свидетел сочи и че не е била несъобразена скоростта на ищцовия автомобил. Така се явяват неоправдани оплакванията на общината и на помагачото и трето лице „Еко Традекс Груп“ АД, че изводът за липса на принос от ищцата на вредите почива на необосновано заключение по САТЕ; както и че при постановяване на обжалваното решение е допуснато съществено процесуално нарушение с отказа на съда да назначи повторна или допълнителна САТЕ.

Искането на общината да се възложи на експерт задача да изготви скица на възможната траектория за евентуално разминаване на удара е безпредметно с оглед всички събрани доказателства; освен това, тя би

почивала на недопустими предположения.

Неоснователно е оплакването на третото лице-помагач „Еко Традекс Груп“ АД, че били пренебрегнати от съда мотивите към решението по АНД № 203/2020 г. на РС-Смолян и протоколът за ПТП, които били официални документи.

Заради инцидента, от органи на „Пътна полиция“ – от св.И. С., младши автоконтрольор, е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 120386/30.01.2020 г. и въз основа на него е издадено Наказателно постановление № 20-1058-000152/18.02.2020 г., с което на Е.Ч. е наложено административно наказание по чл.179, ал.2, пр.1 ЗДвП – глоба от 200 лв. заради виновно нарушение на чл.20, ал.2 ЗДвП – неизбиране скоростта на движение съобразно всички релевантни условия. Срещу НП е подадена от Е.Ч. жалба, по която е образувано НАХД № 20382020 г. на Смолянския районен съд. С влязло в сила на 16.09.2020 г. решение № 60535/31.07.2020 г. по него, като необжалвано, това наказателно постановление е отменено.

Съгласно мотивите по т. 15 от ТР № 6/06.11.2013 г. по тълк. дело № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС, задължителни по смисъла на чл. 300 ГПК за гражданския съд, относно това дали и кой е извършил деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, са само тези актове на наказателния съд, с които по надлежен ред едно лице е признато за виновно в извършване на престъпно деяние – с присъда, решение по чл. 78а НК или споразумение в наказателния процес. С оглед така възприетия в горното тълкувателно решение критерий, след като наказателното постановление има за предмет деяние, което не е престъпление, а административно нарушение, то не обвързва, съгласно чл. 300 ГПК, гражданския съд относно вината на дееца и противоправността на деянието. В този смисъл е напр.Определение № 435/12.06.2015 по дело № 2947/2014 на ВКС, ТК, I т. о.

В настоящия случай наказателното постановление дори е отменено, т.е., няма и акт, с който да е прието, че Е.Ч. е извършила административно нарушение /управление на МПС с несъобразена скорост/ във връзка с инцидента. Мотивите на решението на СмРС са без никакво значение за настоящия спор.

В Решение № 85 от 28.05.2009 г. на ВКС по т. д. № 768/2008

г., II т. о., е прието, че, освен с формална доказателствена сила, протоколът за ПТП, като свидетелстващ документ, материализира удостоверителното изявление на своя издател за станалото ПТП и в това се състои неговото доказателствено значение. В постоянната си практика ВКС приема, че съдът е длъжен непосредствено да събере доказателства с участието на страните в процеса като изследва механизма на ПТП чрез назначаване на АТЕ, което ще е от значение за изводите му относно степента на съпричиняване, респ. за размера на имуществената отговорност. В решение № 98 от 25.06.2012 г. на ВКС по т. д. № 750/2011 г., II т. о., се споделя и практиката, че обвързващата доказателствена сила на протокола за ПТП не освобождава съда от задължение да изследва механизма на произшествието и с други доказателствени средства. В Решение № 15 от 25.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 1506/2013 г., I т. о., се застъпва тезата, че протоколът за ПТП е официален свидетелстващ документ и като такъв се ползва с обвързваща материална доказателствена сила относно удостоверените в него, непосредствено възприети от длъжностното лице факти, относими за механизма на ПТП. Ищецът, претендиращ обезщетение във връзка с увреждането, носи тежестта на доказване на механизма на ПТП, поради което той следва да ангажира и други доказателства, когато протоколът за ПТП не удостоверява всички релевантни за механизма на ПТП обстоятелства или преценката им изисква специални познания, които съдът не притежава. Тези решения са постановени при действието на вече отменената Наредба № I-167 от 24.10.2002 г. за условията и реда за взаимодействие между контролните органи на Министерството на вътрешните работи, застрахователните компании и Агенцията за застрахователен надзор при настъпване на застрахователни събития, свързани с моторните превозни средства. Разрешенията по тях обаче са принципни и важат и при действието на настоящата Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд, защото в нея не се съдържат разпоредби, които да изключват така приетото от ВКС. Именно в изпълнение задължението непосредствено да събере доказателства с участието на страните в процеса, като изследва механизма на ПТП чрез назначаване на автотехническа експертиза, РС-Смолян основава решението си на заключението по САТЕ; а, вземайки предвид и свидетелските

показания, изяснява детайлно спорните по делото въпроси, за да отговори на повелителното изискване да основе акта си на съвкупен анализ на всички релевантни доказателства.

В тази връзка изобщо не се явява обвързващ изводът на съставителя на протокола, че водачът Е.Ч. при избиране на скоростта на движение не се съобразява със състоянието на пътя/залежен участък, невзети мерки/, заради което настъпва ПТП. В определение № 29 от 19.01.2022 г. на ВКС по т. д. № 518/2021 г., II т. о., е прието, че, съгласно трайната практика, изразена в множество решения,..., констативният протокол, съставен от органите на МВР в кръга на тяхната служба и функции, съставлява официален свидетелстващ документ относно пряко възприетите при огледа на местопроизшествието от длъжностното лице факти, като местоположение на МПС спрямо пътя и едно спрямо друго, участници, характер, вид на щети, следи по пътя, пътна маркировка. Тогава протоколът като официален свидетелстващ документ има обвързващ съда материална доказателствена сила. Горният извод на съставителя на протокола е заключение, обобщение, а не факт, възприет от св.С., относно какъвто факт протоколът би се ползвал с материална доказателствена сила.

Решението на СмОС се обжалва и в частта, с която са присъдени на ищцата Ч. и 3 820,60 лв. обезщетение за имуществени вреди – пазарната стойност за възстановяване на ударения автомобил. Съобразно заключението по САТЕ, изготвено от инж.Г. Т. размерът на щетите по автомобила възлиза на по-голяма сума от поисканата, а именно: на 4 014,56 лв. От ищцата обаче не е направено увеличение на иска за имуществени вреди, като претенцията и се основава на частна автооценъчна експертиза, изготвена от специалист С. М. явно с цел ориентиране каква да бъде исковата сума и тя е 3 820,60 лв. Прави впечатление, че и в двете заключения категорично е прието, че автомобилът е претърпял тотална щета, т.е., възстановяването му е икономически нецелесъобразно. В жалбата на общината и отговора на третото лице-помагач не са изложени други конкретни доводи относно имуществените вреди. Въззивният съд не открива основания за ревизиране на решението в частта, с която е уважен искът на Е.Ч. за имуществени вреди.

Както се отбеляза по-горе, неправилно с обжалваното решение е счетено за неоснователно възражението на общината, че

отговорността по поддръжката на улицата е на третото лице-помагач.

Представен е Договор за възлагане на обществена поръчка с рег.№ ПНО-ОП-18.12-8, от 21.12.2018 г., сключен между община Смолян и „Еко Традекс Груп“ АД-гр.Хасково. С него общината възлага на третото лице-помагач да изпълни обществена поръчка с предмет „Снегопочистване, зимно поддържане и ремонтно–възстановителни работи при аварийни ситуации на общинска улична и пътна мрежа, разположена на територията на община Смолян, за оперативни сезони 2018/2019 г., 2019/2020г. и 2020/2021 г., като по-конкретно предметът на този договор обхваща извършване на горните дейности в участъка/частта на Обособена позиция № 8: Район с.М. и съставните махали – с обща дължина ОПМ-39,6 км., в това число за зимно поддържане 28,5 км и ОПМ + 1,00 км вътрешна улична мрежа. Известно е, че от улица „М.“, където става ПТП, се влиза в пътя, който води до с.М..

Наред с това, в ел.страница на община Смолян са видни параметрите на договорите за обществени поръчки, в това число – и посоченият договор с третото лице-помагач. От приложението по обособена позиция № 8-Район: с.М. и съставните махали, което се намира в „Технически спецификации с приложения към тях“ на същата ел.страница, е видно, че общинската пътна мрежа по т.1 от тази позиция включва път SML2240/III-866/ Смолян-М. /от III-866-Кръстовище на Карлък с ул.М. до края на с.М., с обща дължина 26,7 км. Безспорно е, че ПТП настъпва на ул.М. след кръстовището на Карлък с нея в посока към с.М..

В същата насока са и показанията на св.Д. Д. – тогава той работи към „Еко Традекс Груп“ АД и към 08.00 часа сутринта на 30.01.2020 г. се движи по същата улица с багера-товарач, като е изпратен за с.М.. Той се обажда в „Еко Традекс Груп“ АД, за да дойдат веднага след инцидента да опесъчат, защото участъкът е много заледен. Опесъчващата машина пристига, като св.М. Г. я среща на връщане и даже снима с телефона си, пита чак сега ли идват, като дори има противопоставяне той да снима.

От представените на л.67-70 от делото на РС отчетен лист, товарителница от 30.01.2020 г., протокол № 2/12.02.2020 г., количествена сметка за м.януари 2020 г., се потвърждава, че договорът между общината и третото лице се изпълнява и включва процесното място, като в отчетния лист 1 на последна позиция на дата 30.01.2020 г. е отбелязано, че на пътя за с.М. е

извършено опесъчаване на 28,5 км по товарителница № 013889. В отговора на исковата молба на третото лице-помагач изобщо не се оспорва, че на него е възложено от общината с договора зимното поддържане на улица М. в Смолян, включително мястото на ПТП, към 30.01.2020 г., а се твърди, че то било изпълнило задълженията си, като опесъчило улицата.

Така съвкупната преценка на описаните документи и свидетелски показания налага извода, че зимното поддържане на улица „М.“ към 30.01.2020 г. е било възложено на третото лице-помагач, но към момента на ПТП то не е изпълнило задължението си да опесъчи улицата, поради което е настъпила и катастрофата между автомобила на ищцата и притежавания от „Еко Традекс Груп“ АД багер-товарач „Хидромек“ с рег.№ Х 05866, резултат от която са установените дотук имуществени и неимуществени вреди, претърпени от Е.Ч.. Опесъчаването на улицата е извършено по-късно на 30.01.2020 г., след 8.30 часа /в тази връзка и писмо с диск от 14.06.2021 г. от МВР-РЦ-112-Кърджали на л.149 от делото на РС/ и то едва след като св.Д. се обажда на работодателя си, за да съобщи за ПТП и да поиска да бъде изпратена машината, за да опесъчи. Затова и съгласно чл.28, ал.7 от договора от 18.12.2018 г., третото лице-помагач носи пълната имуществена отговорност за причинените на Е.Ч. вреди.

Голословно е оплакването, че не били налице предпоставките на чл.49 ЗЗД за уважаване на исковите. В жалбата на общината се изброяват най-общо какви са тези предпоставки, но не се сочи коя точно предпоставка не е налице и защо. Въззивният съд не намира основания за отмяна поради липса на подобни предпоставки –такава няма.

На осн.чл.78, ал.1 ГПК общината следва да бъде осъдена да заплати на въззиваемата Е.Ч. направените от последната разноски пред двете инстанции за адвокатско възнаграждение, държавни такси и експертизи общо в размер на 2 440 лв.

По изложените съображения Смолянският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 422/23.12.2021 г. по гр.дело №

28/2021 г. на Смолянския районен съд, поправено с решение № 56/11.03.2022 г., в частта, с която главните страни са осъдени да си плащат разноски; както и в частта, с която е отхвърлен искът на Е.Ч. за осъждане на община Смолян да и заплати обезщетение за неимуществени вреди от ПТП на 30.01.2020 г. за разликата над 5 000 лв. до 7 000 лв.; и вместо това постановява:

ОСЪЖДА ОБЩИНА СМОЛЯН, ЕИК 000615118, да заплати на Е.К. Ч., ЕГН ***, обезщетение от **още 2 000 лв.**/ още две хиляди лева/ за претърпените от нея неимуществени вреди /болки и страдания/ от ПТП, настъпило на 30.01.2020 г. в гр.Смолян на ул.М. № 49, ведно **със законната лихва** върху тези 2 000 лв., считано от **30.01.2020 г.** до окончателното им изплащане; както и направените пред двете инстанции разноски в размер общо на **2 440 лв.** /две хиляди четиристотин и четиридесет лева/.**

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 422/23.12.2021 г. по гр.дело № 28/2021 г. на Смолянския районен съд, поправено с решение № 56/11.03.2022 г., в частта, с която община Смолян е осъдена да заплати на Е.К. Ч. обезщетение от 3 820,60 лв. за имуществени вреди и обезщетение от 5 000 лв. за неимуществени вреди от същото ПТП, настъпило на 30.01.2020 г. в гр.Смолян, на ул.М. № 49.

Решението е постановено при участието на третото лице-помагач „Еко Традекс Груп“ АД-гр.Хасково.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните чрез техните пълномощници.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____